

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 412/21
3.2.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Владиславе Милићевић, председника већа, Весне Матковић и Јасне Беловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Милица Марић Крстић, адвокат из Београда, ул. Војводе Степе бр.158/22, против тужених "Adria Media Group" д.о.о. Београд, са седиштем у Београду, улица Влајковићева бр.8 и ББ – одговорног уредника медија "Курир: најутицајније дневне новине Балкана" и медија "Курир.рс", са седиштем у Београду, улица Влајковићева бр.8, које заступа пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића бр.12, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама странака изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 129/20 од 4.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 3.2.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 129/20 од 4.10.2021. године у делу става трећег изреке, утолико што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени "Adria Media Group" д.о.о. Београд и ББ да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа солидарно исплате износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом која тече почев од 4.10.2021.године као дана доношења првостепене пресуде па до исплате, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 129/20 од 4.10.2021. године у делу става шестог изреке утолико што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени "Adria Media Group" д.о.о. Београд и ББ да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватност исплате износ од 70.000,00 динара са законском затезном каматом која тече почев од 4.10.2021.године као дана доношења првостепене пресуде па до исплате, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 129/20 од 4.10.2021.године у преосталим деловима ставова трећег и шестог изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 129/20 од 4.10.2021. године у делу става седмог изреке утолико што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ББ – одговорни уредник медија “Курир: најутицајније дневне новине Балкана” и медија “Курир.рс” да уколико не објави увод и изреку ове пресуде о свом трошку, без коментара и без одлагања, најкасније у другом наредном броју новина почев од дана правноснажности пресуде, плати тужиоцу новчани износ од 100.000,00 динара.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 129/20 од 4.10.2021.године у ставовима првом и четвртном изреке, као и у преосталом делу става седмог изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ одлука о трошковима поступка садржана у ставу деветом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 129/20 од 4.10.2021.године, тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 75.100,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност одлуке па до исплате.

Свака странака сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 129/20 од 04.10.2021. године, ставом **првим** изреке, делимично је усвојен тужбени затхев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа солидарно исплате износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 04.10.2021. године па до исплате. Ставом **другим** изреке, делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да тужиоцу на износ досуђен у ставу првом изреке пресуде од 50.000,00 динара, солидарно исплате законску затезну камату почев од дана подношења тужбе 13.05.2020. године па до 04.10.2021. године. Ставом **трећим** изреке, делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа солидарно исплате износ преко досуђеног износа у ставу првом изреке пресуде од 50.000,00 динара, а до траженог износа од 500.000,00 динара, односно за износ од 450.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 13.05.2020. године па до исплате. Ставом **четвртим** изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватност солидарно исплате износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 04.10.2021. године па до исплате. Ставом **петим** изреке, делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватност на износ досуђен у ставу четвртном изреке пресуде од 50.000,00 динара, солидарно исплате законску затезну камату почев од дана подношења тужбе 13.05.2020. године па до 04.10.2021. године. Ставом **шестим** изреке, делимично је одбијен као неоснован

тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватност исплате износ преко досуђеног износа у ставу четвртом изреке пресуде од 50.000,00 динара, а до траженог износа од 500.000,00 динара, односно за износ од 450.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 13.05.2020. године па до исплате. Ставом **седмим** изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан друготужени ББ – одговорни уредник медија “Курир: најутицајније дневне новине Балкана” и медија “Курир.рс” да објави увод и изреку ове пресуде о свом трошку, без коментара и без одлагања, најкасније у другом наредном броју новина почев од дана правноснажности пресуде, све у складу са Законом о заштити података о личности, а под претњом плаћања новчаног износа од 300.000,00 динара. Ставом **осмим** изреке, делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе друготужени ББ – одговорни уредник медија “Курир: најутицајније дневне новине Балкана” и медија “Курир.рс” да објави преостали део пресуде који није обухваћен ставом седмим изреке о свом трошку, без коментара и одлагања, најкасније у другом наредном броју новина почев од дана правноснажности пресуде. Ставом **деветим** изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 95.200,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност одлуке па до исплате.

Против наведене пресуде, странке су благовремено изјавиле жалбе и то тужилац побијајући је у ставовима трећем и шестом изреке, због погрешне примене материјалног права, а тужени побијајући је у ставовима првом, четвртом, седмом и деветом изреке, из свих законом прописаних жалбених разлога. Тужени су дали одговор на жалбу тужиоца. Странке су трошкове другостепеног поступка опредељено тражиле.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у складу са одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/2011, са каснијим изменама и допунама), другостепени суд је нашао да су жалбе делимично основане.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1 до 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, ни она из тачке 12 истог става, на коју се неосновано указује жалбом тужених, јер пресуда садржи јасне и непротивуречне разлоге о свим битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, а што није било спорно између странака, тужени ББ је одговорни уредник медија “Курир.рс” и “Курир: најутицајније дневне новине Балкана”, а тужени “Adria Media Group” је издавач наведених медија. Дана ... године на интернет страници www.kurir.rs објављен је наслов: “... (фото)“ изнад којег се налази тужиочева фотографија са ВВ, испод којих стоји поднаслов: “Ужас! новинар ког је млада колегиница оптужила за сексуално узнемиравање јесте АА, ... сајта ..., који је близак ВВ. Реч је о човеку који је због сексуалног узнемиравања био на суду.” У тексту испод је наведено: “Главни и одговорни уредник који је сексуално узнемиравао колегиницу новинарку, због чега је она морала да промени посао, јесте АА, први човек портала ..., блиског ВВ и његовом Савезу за Србију (СЗС) сазнаје “Курир!”” наведено је

и: “АА, како наш извод есклузивно открива, већ је осуђивани сексуални манијак, а његова жртва била је малолетница. АА који је главни и одговорни уредник мало познатог портала ..., који је ослоњен на ВВ 2004. године био је предмет интересовања истражних органа. Против њега је тада поднета кривична пријава због сумње да је извршио блудне радње над тада малолетницом ГГ. Поступак против њега судски епилог добио је четири године касније, када је осуђен за недозвољене полне радње над малолетницом – открива извор “Курира” и додаје да, судећи по речима његове младе колегинице, која га је оптужила за сексуално узнемиравање у време док јој је био шеф код првог човека портала ..., “сврха кажњавања није постигнута”. Затим је наведено: “Подсетимо, како је “Курир” открио, дугогодишњи новинар, а сада главни уредник портала, младу колегиницу прогањао је у времк док су радили заједно. Наш извор открио је да је девојка трпела неусмене коментаре и поруке, све док није променила радно место. Сексуални предатор почео је најпре да јој упућује непримерене, али на први поглед безазлене коментаре и добацивања, али увек када су у редакцији остајали насамо – описао је наш саговорник како је почела агонија младе новинарске, која је дуго ћутала јер јој је АА био шеф и плашила се да би, уколико му се супротстави или га пријави, могла да остане без посла. У тексту је такође наведено и “Слао јој је поруке у којима је тражио да му шаље фотографије својих ногу, задњице. Поруке су биле вулгарне и непримерене, а колико год да је она покушавала да га “откачи” тако што се фотографисала и слала му слике, примера ради, хотел у ком је одсела, он није одустајао. Што је више покушавала да му културно стави до знања да не жели да му шаље своје обнажене фотографије, он је постајао непријатнији – објашњава наш саговорник. Тек када је млада новинарка, како каже, неке од његових порука схватила као директне претње, пријавила га је руководству фирме у којој су радили заједно. “Курир” је јуче послао питања АА, али он није одговорио”. Испод текста је наведен и принтскрин whatsapp преписке између особе која је насловљена као “...”, који је слао поруке извесној женској особи, захтевајући да слика одређене делове тела и да му шаље слике. Дана ... године у медију “Курир: најутицајније дневне новине Балкана” на насловној страни у доњем десном углу објављен је наслов: “...”, са чије десне стране се налази тужиочева слика са личним именом. На страни ... преко целе стране је објављен наслов: “...”, са чије десне стране се преко целе стране налази тужиочева слика поред које стоји: “Сексуално узнемиравао....АА”, при чему се испод налази поднаслов: “Ужас, новинар ког је млада колегиница оптужила за сексуално узнемиравање јесте АА, главни и одговорни уредник сајта ... који је близак ВВ. Реч је о човеку који је због сексуалног узнемиравања већ био на суду”. У тексту испод је наведено: “ Главни и одговорни уредник који је сексуално узнемиравао колегиницу новинарку, због чега је она морала да промени посао, јесте АА, први човек портала ... блиског ВВ и његовом Савезу за Србију (СЗС) сазнаје Курир!”. Такође је наведено и: “АА, како наш извор есклузивно открива, већ је осуђивани сексуални манијак, а његова жртва била је малолетница. АА који је главни и одговорни уредник мало познатог портала ..., који је ослоњен на ВВ 2004. године био је предмет интересовања истражних органа. Против њега је тада поднета кривична пријава због сумње да је извршио блудне радње над тада малолетницом ЂЂ. Поступак против њега судски епилог добио је четири године касније, када је осуђен за недозвољене полне радње над малолетницом – открива извор “Курира” и додаје да, судећи по речима његове младе колегинице, која га је оптужила за сексуално узнемиравање у време док јој је био шеф код првог човека портала ... “сврха кажњавања није постигнута”. У тексту је даље наведено: “Подсетимо, како је Курир

открио, дугогодишњи новинар, а сада главни уредник портала, младу колегиницу прогањао је у време док су радили заједно. Наш извор открио је да је девојка трпела нумесне коментаре и поруке, све док није променила радно место. Сексуални предатор почео је најпре да јој упућује непримерене, али на први поглед безазлене коментаре и добацивања, али увек када су у редакцији остајали насамо – описује наш саговорник како је почела агонија младе новинарке, која је дуго ћутала јер јој је АА био шеф и плашила се да би, уколико му се успротстави или га пријави, могла да остане без посла. У тексту је такође наведено и: “Међутим, када је почео да јој шаље и поруке, схватила је да нема избора, већ да потражи помоћ. Слао јој је поруке у којима је тражио да му шаље фотографије својих ногу, задњице. Поруке су биле вулгарне и непримерене, а колико год да је она покушавала “откачи” тако што се фотографисала и слала му слике, примера ради хотел у ком је одсела, он није одустајао. Што је више покушавала да му културно стави до знања да не жели да му шаље своје обнажене фотографије, он је постајао непријатнији – објашњава наш саговорник. Тек када је млада новинарка, како каже, неке од његових порука схватила као директне претње, пријавила га је руководству фирме у којој су радили заједно, после чега је променила посао. Курир је јуче послао питање Велимировићу, али он није одговорио”. Дана ...-... године у медију “Курир: најутицајније дневне новине Балкан” на целој страни ... објављен је текст под насловом: “Ђ...”, у оквиру текста, у боксу, са насловом: “...”, у последњој реченици је наведено: “Главни уредник поменутог портала је АА који је, како смо писали ових дана, оптужен за сексуално узнемиравање сарадница, а својевремено је осуђен због злостављања малолетног лица, при чему је дана .... године на интернет страници www.kurir.rs објављен текст под насловом: “...”, у тексту испод је наведено: “Главни уредник поменутог портала је АА, који је, како смо писали ових дана оптужен за сексуално узнемиравање сарадница, а својевремено је осуђен због злостављања малолетног лица”. Из дописа Првог основног суда у Београду од 16.10.2020. године, утврђемо је да је спис ... ранијег Трећег општинског суда у Београду комисијски уништен, постоји сам К уписник Трећег општинског суда, а према достављеној фотокопији уписника Трећег општинског суда у Београду ... утврђено је да у истом евидентиран оптужни предлог поднет против АА, од оца ..., рођеног ... године те му је истим стављено на терет извршење кривичног дела блудних радњи из члана 108 у вези са чланом 103 став 1 КЗ РС. Увидом у програм “Мега либра” суд је утврдио да је истим евидентирано да је Треће ОЈТ против овде тужиоца поднело оптужни акт због кривичног дела блудних радњи из члана 108 став 1 КЗ РС, при чему је наведено да је дана 23.02.2007. године оглашен кривим на казну затвора од годину дана и 9 месеци. Из уверења МУП-а РС од 29.4.2021. године, утврђено је да тужилац није осуђиван према подацима те евиденције.

Полазећи од наведеног, одлучујући о основаности тужбеног захтева, првостепени суд је пошао од општих норми о штети прописаних одредбом чланова 154 и 155 Закона о облигационим односима, те одредаба Закона о јавном информисању и медијима, који је *lex specialis* у овој материји и то одредаба чланова 5, 79, 80 став 1 и 4, 81, 82, 112, 113, 114, 115, 117 став 1, одредбу члана 8 Европске конвенције о људским правима, одредбу члана 10 став 1 и 2 исте конвенције, те закључио да је тужбени захтев делимично основан. Ово због тога што је закључио да су квалификације изнете у текстовима објављеним у листу “Курир: најутицајније дневне новине Балкана” и на интернет страници тог листа, где је тужилац означен као особа “осуђивана за

блудничење над малолетницом”, као лице “осуђивано због сексуалног узнемиравања”, као “осуђивани сексуални манијак чија је жртва била малолетница”, као лице “осуђивано за недозвољене полне радње” и као “сексуални предатор” увредљивог карактера, да је реч о информацији којима је повређена част и углед тужиоца, јер је тужилац тим квалификацијама омаловажен, ниподаштаван и одречене су му елементарне особине људскости у виду саосећања за другу особу која његовим недозвољеним полним радњама постаје жртва. Такође, предметна информација је неистинита, јер је суд из уверења МУП РС од 29.04.2021. године, неспорно утврдио да се тужилац води као неосуђивано лице према подацима те евиденције, при чему из исказа тужиоца, коме је поклатио веру, произилази да се исти у казненој евиденцији води као неосуђивано лице. Тужилац је стављен у негативну конотацију имајући у виду изнето значење речи које се везују за тужиоца, а што представља, имајући у виду изведене доказе, неистиниту тврдњу о тужиоцу, чиме су тужени приказивали тужиоца у лажном светлу, а изнете квалификације које су наведене представљају недозвољену информацију у смислу одредби члана 79 ЗЈИМ, која се не може објавити. Из цитираних навода из спорних текстова произилази да је тужилац директно доведен у везу са извршењем наведених кривичних дела са елементима кршења полне слободе, што је неспорно негативна инкриминишућа конотација, при чему је и нетачна информација, јер током поступка није доказано да је тужилац за предметна кривична дела правноснажно осуђен, што наведену информацију чини и неистинитом. Такође и означавање тужиоца као “ВВ уредника” неспорно је увредљиво, јер се на тај начин импутира на приклоњеност тужиоца одређеној политичкој партији, која потенцијално утиче на објективност у погледу начина обавештавања јавности о битним догађајима и непрофесионализам у том смислу, што је такође недозвољена информација у смислу цитираног закона, тим пре што из исказа тужиоца произилази да је пријатељ ВВ и да са њим не сарађује пословно. Имајући у виду изнете квалификације, суд је поклатио веру исказу тужиоца у делу у коме је навео да је био погођен, однос средине према њему, јер је породици и пријатељима морао да се правда и да објашњава пријатељима и комшијама да спорне информације нису тачне, био је лично погођен изнетим квалификацијама, јер из његовог исказа, коме је суд поклатио веру, произилази да није никада био осуђиван за кривична дела, што свакако има за циљ да тужиоца прикаже у негативном светлу. То се односи и на квалификацију да је тужилац “ВВ уредник”, с обзиром да је суд поклатио веру његовом исказу у делу у коме је навео да има пријатељске односе са политичарем ВВ, а не професионалне везе, а из наведене квалификације се закључује да је тужилац на челу медија који извештава у прилог ВВ и његовог политичког опредељења. По налажењу првостепеног суда, неспорно је да када је реч о сексуално девијантним понашањима и објективности јавног информисања, јавност има право да зна за тај случај и информације у вези са тим случајем, али се обелодањивање наведених информација и упознавање јавности са њом могло остварити без изношења увредљивих квалификација о тужиоцу, без означавања њега као особе “осуђиване за блудничење над малолетницом”, те које тужиоца квалификују као лице “осуђивано због сексуалног узнемиравања”, као “осуђиваног сексуалног манијака чија је жртва била малолетница”, те као лица “осуђивано за недозвољене полне радње” и као “сексуалног предатора” и “ВВ уредника”, те без довођења у везу тужиоца са извршењем наведених кривичних дела и актуелним политичарима и самим тим и повреде части и угледа тужиоца, односно навођење његових иницијала, као и избегавањем изношења непримерених вредносних судова у ситуацији, каква је ова, за

шта није било места. Упознавање јавности се могло остварити и без сензационалистичког наслова "...", која код просечног читаоца ствара утисак да је тужилац осуђивано лице за кривична дела са елементима кршења полне слободе, због чега је повређена претпоставка невиности тужиоца. Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је ценио да је доминантнији интерес заштите личних права тужиоца, а тужени су имали опцију да употребом новинарске вештине, знања и умећа јавност на други начин упознају са релевантним информацијама и да на тај начин задовоље интерес јавности за доступношћу тих информација. Приликом одлучивања првостепени суд је ценио и наводе тужених да ли су поступали да дужном новинарском пажњом у смислу члана 9 Закона о јавном информисању и медијима, те је утврдио да исти нису били пажљиви у том смислу, јер током поступка нису пружили доказе у виду дописа, обавештења, саопштење да су се званично обратили тужилаштву и суду да би проверили да ли је против тужиоца вођен кривични поступак због наведених кривичних дела. Тужени приликом објављивања спорног текста нису изнели проверене чињеничне тврдње, већ свој субјективни и непримерени вредносни став, означавајући тужиоца као особу како је већ образложено, што указује да је тужилац особа која је правноснажно осуђена за наведена кривична дела, што упућује на закључак да је тужилац промискуитетно лице, које против воље другог лица спроводи над њим оргије, које је склоно сладострашћу, разврату, неконтролисаној пожуди, опсенама и неморалним сексуалним размишљањима и понашањима, те коме је жртва била и малолетница, као да је непрофесионално лице и исполитизовано, што на тај начин неспорно има негативну конотацију. Таквим поступањем тужени не само да нису поступили у складу са новинарском пажњом, већ су поступили и супротно кодексу Новинара Србије који прописује дужност новинара да тачно, објективно, потпуно и благовремено извештавају јавност о догађајима о којима постоји оправдани интерес да јавност зна. Дакле, реч је о непровереној чињеничној тврдњи, а уколико би се и прихватило да се ради о вредносном суду, исти би био неодмерен, да није заснован на чињеничним исказима и образован је са циљем да код читалаца створи одређени утисак. Првостепени суд је имао у виду да су тужени у прилог својим наводима да је тужилац осуђивано лице доставили извод из судског програма "Мега либра", али по налажењу првостепеног суда исти не може исходovati другачије одлучивање, јер наведени извод не доказује да је тужилац био правноснажно осуђен за кривично дело блудних радњи, обзиром да то није званични документ државних органа, већ службена евиденција суда о предметима и њиховом кретању у софтверском облику. Наведени закључак првостепеног суда се из истих разлога односи на достављени судски уписник Трећег општинског суда у Београду ..., јер је и наведено без утицаја на другачију одлуку. Ово тим пре, што судски уписник такође представља службену евиденцију суда, а посебно код чињенице да је суд увидом у уверење МУП РС неспорно утврдио да се тужилац води као неосуђивано лице, а у смислу одредбе члана 13 ЗПП суд је везан само за правноснажно осуђујућу пресуду кривичног суда, те како судски уписник, код чињенице да се тужилац води у евиденцији МУП као неосуђивано лице, не указује да је тужилац правноснажно осуђен за кривично дело блудних радњи, због чега тужени по налажењу суда нису изнели истините информације о тужиоцу. Поред тога, уверење МУП није оспорено, исто је податак из званичне евиденције државних органа, а све у ситуацији и да је одређено лице осуђивано, дејство законског института брисања правних последица осуде, односно рехабилитације необорива фикција да се одређено лице пред очима закона сматра неосуђиваним и као такво га сматрају сва лица, а

нарочито актери поступка, при чему је небитно по ком основу је тужиоцу дата рехабилитација, да ли је законска или судска, тужилац се сматра неосуђиваним лицем, а све сходно члану 96 КЗ РС. Подаци о брисаној осуди се не могу давати никоме, не могу се употребљавати, тако да ни тужени нису могли да се позивају да је пресудом Трећег општинског суда у Београду тужилац оглашен кривим, тим пре што током поступка нису доставили ту пресуду. Првостепени суд је имао у виду и наводе тужених да су тужени пренели наводе премијерке ГГ, али је нашао да исто није од утицаја, с обзиром да преношење наведених информација од стране председнице Владе РС, која није орган правосуђа, не доводи до закључка да је реч о истинитим информацијама о тужиоцу, при чему не доказују ни да је она претходно проверила истинитост спорне информације самим чином њеног саопштавања. Одлучујући о висини накнаде штете која припада тужиоцу за објављене текстове, првостепени суд је имао у виду одредбу члана 232 ЗПП, па је нашао да досуђени износ из става првог изреке представља правичну новчану накнаду за тужиоца, подобну за сатисфакцију тужиоцевих повређених права, на коју му је досудио и законску затезну камату, почев од дана пресуђења, па до исплате, с обзиром да је висина нематеријалне штете утврђена према критеријумима у моменту пресуђења. Због чега је на досуђени износ одбио тужбени захтев тужиоца за законску затезну камату од дана подношења тужбе одлучивши као у ставу другом изреке. Преко износа који је досуђен ставом првим изреке, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца, имајући у виду одредбу члана 200 ЗОО, пошто је закључио да је тужбени захтев у том делу превисоко постављен, а такође је имао у виду и параметре из члана 117 Закона о јавном информисању и медијима и утврдио да тужилац није покушао да умањи штету, с обзиром да се није обраћао туженима ради демантија. Даље је првостепени суд закључио да су тужени објављивањем фотографије тужиоца повредили право на приватност тужиоца. Ово због тога што су објавили његов лични запис-фотографију са његовим ликом, коју он није наменио јавности, није политичар, нити носилац било које друге јавне функције, при чему је суд недвосмислено утврдио да тужилац није дао пристанак на објављивање његових приватних фотографија, нити су тужени током поступка доказали да су се обраћали тужиоцу званичним дописом, саопштењем или захтевом за давање пристанка на објављивање његових приватних фотографија. Према исказу тужиоца он има супругу и ћерку, живи породичним животом без жеље за експонирањем, из чега произилази да није привлачио пажњу јавности, није дао повода за објављивање информације, супруга му није јавна личност, нити истакнута особа, нити је постојао интерес да се објави информација из приватног живота тужиоца, односно његов лични запис, па је због наведеног повређено тужиочево право на приватност, неоснованим објављивањем записа његовог лика, а тужилац не мора да толерише објављивање спорних фотографија и да је у случају мање информативне вредности за општу јавност, веће право на заштиту приватности, а да је неспорно интерес читаоца да буде забављен информацијама мање је значајан од интереса заштите тужиоцеве приватности код оваквог стања ствари. На описани начин објављивањем записа тужиоцевог лика, тужени су повредили достојанство тужиоца, односно његово право на приватност, као део ширег концепта људског достојанства заштићеног корпусом права личности, због чега је првостепени суд одлучујући о висини накнаде штете која му припада по овом основу имајући у виду одредбу члана 232 ЗПП, одлучио као у ставу четвртом изреке пресуде, нашавши да досуђени износ представља правичну накнаду подобну за сатисфакцију тужиоцевих повређених права на коју му је досуђена и законска затезна

камата почев од дана пресуђења, па до исплате, сходно члану 277 ЗОО, док је за тај досуђени износ захтев за камату одбијен од дана подношења тужбе, па до дана пресуђења, због чега је суд одлучио као у ставу петом изреке. Одлуку као у ставу шестом изреке првостепени суд је донео примењујући одредбу члана 200 ЗОО, налазећи да је тужбени захтев у том делу превисоко постављен, при чему је имао у виду и параметре из члана 117 Закона о јавном информисању и медијима и утврдио да тужилац није покушао да умањи штету, будући да се није обраћао туженима ради демантија. Приликом одлучивања, првостепени суд је имао у виду и да је објављена “вајбер”, односно “Whats App” преписка између особе која је означена као “....” са тужиоцем сликом и извесне ДД, али је нашао да исто не може исходovati другачије одлучивање, с обзиром да је поклонио веру исказу тужиоца да није у питању он и да је узета његова слика, а чак и да је у питању тужилац, реч је о приватној преписци која није могла бити коришћена без његове сагласности, јер је у супротном реч о злоупотреби, па је сходно томе одбио, као сувишан доказни предлог да се саслуша ДД. Одлуку као у ставу седмом и осмом изреке првостепени суд је донео с обзиром да је друготужени одговорни уредник и дужан да објави изреку пресуду након њене правноснажности без коментара и одлагања, те даље нашао да се објавом изреке пресуде постиже довољна сатисфакција за проузроковану штету, због чега није потребно да се објави и образложење пресуде, односно иста у преосталом делу.

Правилно је првостепени суд закључио да је тужени објављеним текстовима причинио тужиоцу нематеријалну штету у виду душевних болова због повреде части и угледа и повреде права на приватност, као што је правилно закључио и да друготужени треба да објави увод изреку пресуде о свом трошку, али је одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа и због повреде права на приватност као и за плаћање пенала – новчаног износа у случају необјављивања увода и изреке пресуде, погрешно применио материјално право. На правилну примену материјалног права другостепени суд пази по службеној дужности.

Најпре, потпуно су неосновани жалбени наводи туженог којима указује да је тужилац правноснажном пресудом Трећег општинског суда у Београду К 740/05 од 11.02.2008. године осуђен за кривично дело блудне радње из члана 108 Кривичног законика Републике Србије, те самим тим да су пренете информације тачне. Наиме, правилно је првостепени суд закључио да су тужени објавили нетачну и непотпуну информацију имајући у виду да се тужилац у евиденцији МУП-а води као неосуђивано лице. Осим тога, поред чињенице, коју истиче првостепени суд да извод из судског програма “Мега либра” не може исходovati другачије одлучивање, нити подаци из достављеног судског уписника, Кривични законик (“Службени гласник РС” број 85/2005...35/2019), прописује у одредбама чланова 94, 95 и 96 правне последице осуде, док у члану 97 став 1 прописује да се рехабилитацијом брише осуда и престају све њене правне последице, а осуђени се сматра неосуђиваним, док у члану 102 став 6, прописује да подаци о брисаној осуди не могу се ником дати. Имајући у виду цитиране законске одредбе, јасно да се тужилац сматра неосуђиваним. Дакле, уколико се неко лице, у конкретном случају тужилац сматра неосуђиваним, значи да тужени нису могли изнети да је тужилац осуђивано лице, те износити и садржину, како они наводе, осуђујуће кривичне пресуде за тужиоца. Овакво решење Кривичног законика сада важећег, који је напред цитиран, је различит од основног Кривичног законика

(“Службени лист СФРЈ” број 44/76...54/90, “Службени лист СРЈ” број 35/92...61/2001, “Службени гласник РС” број 39/2003), који у члану 94 став 3 прописивао да када је осуда брисана подаци о тој осуди ником се не дају, осим суду, јавном тужилаштву и органима унутрашњих послова у вези са кривичним поступком који се води против лица чија је осуда брисана. Имајући у виду све наведено, те потпуно и правилно утврђено чињенично стање, са изнетим квалификацијама тужиоца како је то правилно првостепени суд образложио као особе осуђиване за блудничење над малолетницом, осуђиван због сексуалног узнемиравања, осуђиваног сексуалног манијака чија жртва била малолетница, лица осуђивано за недозвољене полне радње, сексуалног предатора, као Ђиласовог уредника из чега произилази да је непрофесионално лице исполитизовано, повредили су претпоставку невиности, изнели неистиниту информацију, и на тај начин повредили част и углед тужиоца. Такође, правилно је првостепени суд закључио и да је фотографија тужиоца објављена без његове сагласности, због чега је повређено право на приватност тужиоца, који није политичар нити носилац било које друге јавне функције, те је правилно закључио да су тужени дужни да тужиоцу накнаде претрпљену нематеријалну штету. Међутим, одмеравајући висину те правичне новчане накнаде, по налажењу другостепеног суда тужиоцу због повреде угледа и части, имајући у виду бројност објављених текстова, изнете тврдње припада износ од 200.000,00 динара, па како му је првостепеном суду досуђен износ од 50.000,00 динара, то је првостепена пресуда у делу става трећег морала бити преиначена и тужиоцу досуђен износ од још 150.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана доношења првостепене пресуде па до исплате, с обзиром да је висина накнаде нематеријалне штете одређена према критеријумима у време доношења првостепене пресуде. Такође, тужиоцу за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност, припада укупан износ од 120.000,00 динара, по налажењу другостепеног суда, због чега је у делу става шестог изреке првостепена пресуда такође морала бити преиначена и тужиоцу досуђен износ од 70.000,00 динара заједно са законском затезном каматом од дана доношења првостепене пресуде па до исплате. Имајући у виду наведено, нису основани жалбени наводи туженог којима указује да је и износ који је досуђен првостепеном пресудом превисоко одмерен, нити жалбени наводи тужиоца, да му припадају већи износи од износа који је досуђен првостепеном пресудом и сада делимичним преиначењем овом другостепеном пресудом. Такође, одлучујући о одређивању примереног новчаног износа тужиоцу за случај необјављивања увода и изреке пресуде, а који тужиоцу припада у складу са одредбом члана 93 став 1 Закона о јавном информисању и медијима, а сходно одредби члана 120 став 2 истог закона, по налажењу другостепеног суда примерени новчани износ за тужиоца за случај необјављивања је износ од 100.000,00 динара, с обзиром да би већи износ представљао ограничење слободе јавног информисања, односно прекомерно ограничавање слободе јавног информисања, јер износ који представља судски пенал није замена за штету која би могла да настане услед неизвршења обавезе, већ мера којом се одговорном уреднику ставља у изглед имовинска санкција којој ће бити изложен у случају непоступања по пресуди.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 394 став 1 тачка 4 ЗПП, одлучено је као у ставовима првом, другом и четвртном изреке, а на основу одредбе члана 390 истог закона, одлучено је као у ставовима трећем и петом изреке.

Одлука о трошковима првостепеног поступка, садржана у ставу деветом изреке је због делимичног преиначења првостепене пресуде морала бити преиначена, јер тужиоцу на име таксе на тужбу према укупном износу са којим је успео са тужбеним захтевом (износ од 420.000,00 динара) припада износ од 18.200,00 динара према ТТ, док за радње предузете од стране пуномоћника адвоката који је заступао тужиоца, а које је првостепени суд правилно обрачунао, није било места корекцији трошкова због делимичног преиначења првостепене пресуде, нити корекцији трошкова таксе на првостепену пресуду коју је првостепени суд досудио у изиносу од 5.900,00 динара, иако би тај износ био већи, али се тужилац на трошкове поступка није жалио, тако да тужиоцу укупно припада износ од 75.100,00 динара, са законском затезном каматом од стицања услова за извршност одлуке па до исплате, сходно члану 277 став 1 ЗОО, а у вези члана 324 истог закона, због чега је и одлучено као у ставу шестом изреке, на основу одредбе члана 165 ЗПП, а у вези одредаба чланова 150, 153, 154 и 163 истог закона.

Како су тужилац и тужени делимично подједнако успели са жалбама, то је одлучено да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка, сходно одредби члана 153 став 2 ЗПП, а у вези одредбе члана 165 истог закона, како је и одлучено у ставу седмом изреке.

**Председник већа-судија
Владислава Милићевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић